

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

סוכה דף מו

של"ה מסכת יומא דרך חיים תוכחת מוסר

רב. **בכ"ז** יום ניום תן לו מעין ברכותיו (ברכות מ א), רצוני לומר, הקף הימים אשר ארע בהן קדשות, בודאי בתורת הימים מתעוררים קדשות ההם. יתחיל מט"ו ניסן, היום הקדוש שבו בחר בג' ה' מכל העמים וקדשנו כו', ויתעורר בנה. אחר כך מזה היום ואילך, נמשכים שבועה שבועות של ספירה, המורים על ענינים גדולים כמו שבארתי במקומו (לעיל במסכת שבועות, אות קט), ויתעורר בכל יום ניום. אחר כך יום הקדוש יום מתן תורתנו, ויחשב במעמד הר סיני. ומאותו היום ואילך שלש פעמים ארבעים יום, שעמד משה רבנו ע"ה על ההר. ושקולים הם, משה פישאל וישראל כמשה (מכילתא יתרו, א). ומשה נתדבק אז בקדשה העליונה רום מעלה. ובכל יום ניום מהם, כיר האדם בהם ויתעורר גם כן לקדשה. ואלו שלש פעמים ארבעים יום, נשלמין ביום הכפורים. וממחרת יום הכפורים התחילו ישראל לקדש את הימים, בעסק קדשת המשפן. והיה העסק בו עד כ"ה בכסלו, והיו בצלאל והחכמים עושי מלאכה, וחושבי מחשבות גדולות, ודבקותם היתה גדולה ונוראה, פתחו שערי הקדשה, ונתפשטה הקדשה בכל מחנה הקדשה דישראל.

וחנכה ופורים הם שני רעים. ובוהר אמרו (תקוני זהר חדש דף צ"ג ע"ב) שהם נגד נצח והוד' תרין פלגין דגופא. והימים שבינתים הם החוכרים, והם ענפי גאלה. אחר כך מפורים עד ט"ו בניסן, הם שיכים לחג הפסח, ליום המקדש, שהרי שלשים יום קדם הפסח, חלה חובת בעור. וכן חזור חלילה עולמית, למצא קדשה בכל יום, והאדם יקדש את עצמו.

תפארת שלמה פרשת ויחי

וזה שאמרו בגמרא בסוכה (מ"ו ע"א) צרוך ה' יום יום (תהלים סח, כ) בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו, פי' כי הנה בכל יום ויום יש לו עצדות חדשה ואין יום אחד דומה לחזירו כמבואר בהאר"י ז"ל. וזה גם כן **ובכל** יום ויום מרדכי מתהלך (אסתר ב, יא), בכל יום היה הולך במדריגה יתירה כנ"ל. לכן בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו של העצדות חדשה כנ"ל.